Księga Jonasza

Rozdział 1

1. I stało się słowo PANSkie do Jonasza, syna Amati, mówiąc: **2**. Wstań a idź do Niniwe, miasta wielkiego, a przepowiadaj w nim: bo wstąpiła złość jego przed mię. **3**. I wstał Jonasz, aby uciekł do Tarsis od oblicza Pańskiego, i zstąpił do Joppen a nalazł okręt, który szedł do Tarsis, i dał najem jego a wstąpił weń, aby z nimi jachał do Tarsis od oblicza Pańskiego. **4**. A JAHWE posłał wielki wiatr na morze i powstała niepogoda wielka na morzu, a okręt był w niebezpieczeństwie rozbicia. **5**. I zlękli się żeglarze, i wołali mężowie do boga swego, i wyrzucali naczynia, które były w okręcie, do morza, żeby się ulżył od nich. A Jonasz zszczedł wewnątrz w okręt i spał snem twardym. **6**. I przystąpił ku niemu sternik, i rzekł mu: Co ty tak twardo śpisz? Wstań, wzywaj Boga twego, owa snadź rozmyśli się Bóg o nas, a nie zginiemy. **7**. I rzekł mąż do towarzysza swego: Chodźcie a rzućmy losy, a dowiedzmy się, dlaczego to złe na nas przyszło. I rzucili losy: i padł los na Jonasza. **8**. I rzekli do niego: Powiedz nam, dlaczego to złe przyszło na nas? Co za dzieło twoje? Która ziemia twoja i dokąd idziesz abo z któregoś ty narodu? **9**. I rzekł do nich: Hebrejczyk jestem ja, a JAHWE Boga niebieskiego ja się boję, który stworzył morze i suchą. **10**. I zlękli się mężowie strachem wielkim i rzekli do niego: Cóżeś to uczynił? (bo się dowiedzieli oni mężowie, że od oblicza PANskiego uciekał, bo im był powiedział). **11**. I rzekli do niego: Cóż ci uczynimy, i uspokoi się morze od nas? Bo morze szło a burzyło się. **12**. I rzekł do nich: Weźmicie mię a wrzućcie do morza, a uspokoi się morze od was, bo ja wiem, że dla mnie niepogoda ta wielka przyszła na was. **13**. I robili wiosłami mężowie, aby się wrócili do brzegu, a nie mogli, bo morze szło a burzyło się na nie. **14**. I wołali do JAHWE, i mówili: Prosiemy, JAHWE, niechaj nie giniemy dla dusze męża tego a nie daj na nas krwie niewinnej, bo ty, JAHWE, uczyniłeś, jakoś raczył. **15**. I wzięli Jonasza, i wrzucili w morze; i stanęło morze od burzenia swego. **16**. I bali się mężowie strachem wielkim JAHWE, i ofiarowali ofiary JAHWE, i ślubowali śluby. **17**. - - -

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.